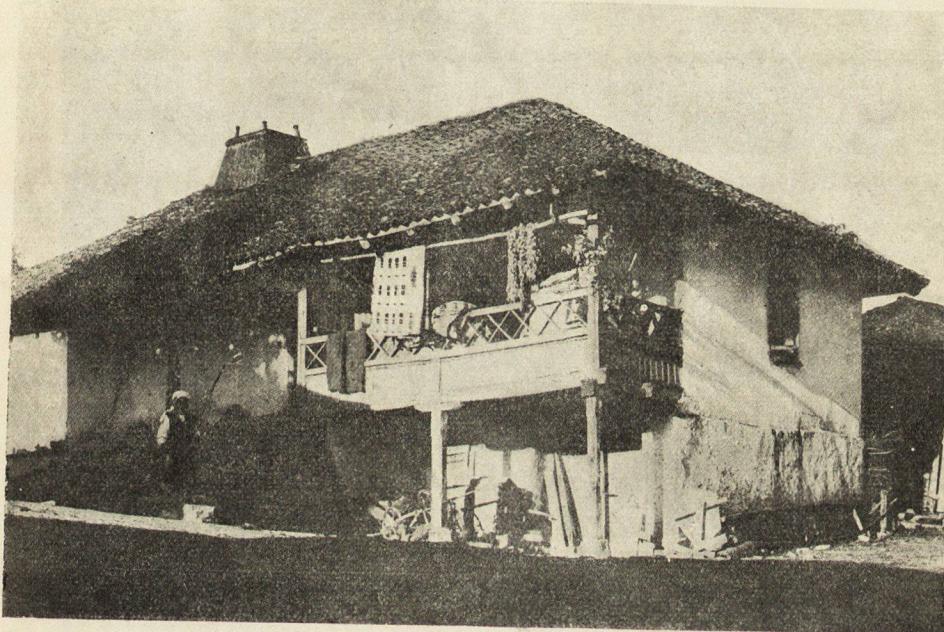

тектурно развитата къща. Забогателиятъ селенинъ номадецъ съставя селската аристокрация, която се стреми да даде изразъ на своята материална мощь съ къщата си. Тази балканска селска къща се развива по подражение най-често на градската, но при все това, пакъ си остава селска тъй като все е нагодена за нуждите на селското производство. Въ туй отношение типиченъ примеръ е жеравненската къща (къщата на Димчо Чобанъ), който по вътрешна декорация и разкошъ съпернички съ много градски богати къщи отъ своето време, но съдържа всички помещения нуждни за едно овчарско семейство: всъщко помещение има своето назначение не само за живънене, но и за работа.

Обр. 135. — Къща въ с. Салашъ — с. з. България.

Планинска къща.

Планинската къща въ разпределението си показва развита жилищна култура, което въ голъма степень се дължи и на детаилиранъ семънъ животъ. Всички наши планински къщи сѫ двуетажни сгради състоящи се отъ приземие и етажъ. Въ приземието се намира едно помещение предназначено за живънене съ огнище — „къща“ — наричана още: „долна къща“, „малка къща“, а останалото пространство отъ приземието служи за оборъ, изба, складъ